

Tien jaar pastoor Tjepkema in Coevorden
(Toespraak van de heer Herman Benes, voorzitter van de locatieraad)

Beste Pastoor Tjepkema

De vrees die je een jaar geleden al had, is toch uitgekomen. Je gaat Coevorden verlaten. Een stad, een gemeenschap, die jij in je armen hebt gesloten, maar die jou ook in haar armen heeft gesloten.

Toen je zo'n 10 jaar terug besloot je beschikbaar te stellen aan het bisdom Groningen-Leeuwarden wist je eerst niet waar je terecht zou komen. Je had je diensten aangeboden en wachtte rustig af wat Mgr. De Korte voor jou in petto had. Je formele voorganger hier, pastoor Lukassen, was naar zijn klooster in Cadier en Keer vertrokken en hier was tijdelijk emeritus pastoor Ketelaar werkzaam. Ik herinner me nog toen ik een keer op bezoek was bij pastoor Lucassen in het klooster dat hij tegen me zei 'Herman, ze hebben een nieuwe, een jonge vent en hij heeft gestudeerd in Italië, dus maak je borst maar nat'. Mgr. De Korte had dus Zuidoost-Drenthe voor je in gedachten en samen met pastor José Lange werden Weiteveen, Nieuw-Schoonebeek, Schoonebeek, Steenwijksmoer en Coevorden je werkgebied. Je kwam te wonen in de pastorie van Coevorden. Met voortvarendheid ging je aan de slag en menigeen zag je snel fietsend door Coevorden vliegen. Van het begin af aan heb je hier in Coevorden een onuitwisbare indruk achter gelaten. Gekscherend vroegen andere mensen mij wel eens of we een nieuwe kapelaan Odekerke hadden binnengehaald.

Omdat je nog niet je diaken- en priesterwijding had ontvangen, mocht je nog niet alle kerkelijke taken uitoefenen en ging je onder supervisie van pastoor Tolboom als pastor aan het werk. Dat was best een pittige tijd en daar zullen we nu maar niet over uitwijken. Naast de pastorale zorg die op jullie schouders lag, had je ook te maken met het fusieproces tussen 5 parochies.

Hoewel pastoor Tolboom de vergaderingen bijwoonde, had je achter de schermen toch wel de nodige invloed. Je wilde niet te gehaast, en om met jouw woorden te spreken 'het moest organisch gaan groeien'.

Tien jaar aanwezigheid in Coevorden kende vele hoogtepunten, twee daarvan, er waren er natuurlijk wel veel meer, wil ik er voor onze geloofsgemeenschap uitlichten.

Als eerste het jaar 2014. Het jaar waarin we het eeuwfeest vierden van dit kerkgebouw. Wie herinnert zich niet meer de fakkeloptocht op vrijdag 26 september vanuit deze kerk naar de boerderij van de familie Stroeve op Holthone? Hier wordt zelfs nu nog over gesproken. Dit was één van de vele hoogtepunten in dat jaar. Het vergt teveel tijd om ze allemaal bij langs te lopen.

2014 was ook het jaar dat het parochiebestuur in en na overleg met jou en de SRO de knoop heeft doorgehakt om niet het oude parochiecentrum te gaan verbouwen maar helemaal te gaan voor een nieuw parochiecentrum. Een gedurfde stap in een tijd van ontkerkelijking en

secularisatie. Een nieuw parochiecentrum bouwen waarbij een ding al als een paal boven water stond, de naam: Sint-Antoniusgebouw. Dankzij de inzet van vele harde werkers hebben we dit maar mooi gefikst, ondanks de tegenslagen die zo nu en dan op ons pad kwamen. Een gebouw waar jij ook trots op bent, zo trots dat je het Antoniusgebouw als eerste hebt laten zien aan je nieuwe bestuur van de Heilige Petrus en Paulusparochie. En dat er toen een paar mannen van de SRO zaten, zal wel geen toeval geweest zijn.

Voor jou persoonlijk heel belangrijke hoogtepunten waren natuurlijk je diaken- en priesterwijding en je benoeming tot eerste pastoor van de Parochie Immanuel, die een heel bijzondere aanloop kende. Laten we het er maar ophouden dat het toenmalige Dagelijks Bestuur op een regenachtige donderdagmorgen gezellig op de koffie is geweest bij Monseigneur De Korte.

Intussen kreeg je een nieuwe collega in de persoon van permanent diaken Frans Wielens. Een maatje waar je het goed mee kunt vinden. Jullie zijn een duo dat elkaar continu versterkt. Een winst voor onze parochie.

Je vrees was dat bisschop Van den Hout je per fusiedatum 01-01-2018 zou verplaatsen naar een andere parochie. Regelmatig heb je dat bij mij los gelaten maar wij hadden het volste vertrouwen dat Monseigneur Van den Hout dat niet zou doen. En gelukkig bleek jouw vrees koudwatervrees te zijn. Je gaat de geschiedenis dan ook in als eerste pastoor van de Immanuelparochie.

Wat me ook altijd intrigeerde was je warme belangstelling voor alle parochianen. Ondanks de drukte nam je de tijd. Speciaal wil ik nadrukkelijk vermelden jouw aandacht voor de leerlingen op de vijf katholieke basisscholen in jouw parochie en in het bijzonder de scholen in Coevorden/Steenwijkmoer. Jouw vieringen met de scholen hadden altijd een persoonlijk tintje. Ver van te voren begon bij jou een plan te borrelen en wanneer je langs kwam, moest je dat even kwijt. Je was in staat een thema te bedenken dat je als kapstok gebruikte om gedurende het hele schooljaar je vieringen aan op te hangen. Ik weet wel zeker dat je niet anoniem door de stad kon lopen en dat er altijd wel een kind was dat je aansprak, zelfs de kinderen van niet-katholieke ouders.

Dan je feitenkennis, wanneer ik niet beter wist dan had ik vast gedacht dat je een extra geheugenkaart onder je pet hebt. Maar ik weet dat er een paar momenten op een dag zijn waarin je de feiten van je afschrijft en bijhoudt. En je kunt het nog terugvinden ook.

Dat komt vast door jouw moment van de dag op de bank in de pastorie waarin je de dag evalueert, je hoofd leeg maakt om de accu weer op te laden voor de dag erna.

Tot slot: Tjitze, ik weet hoe belangrijk je ouders ook de afgelopen jaren voor jou zijn geweest.

Ondanks dat je uit een echt protestants nest komt, hebben ze je gesteund en zijn ze achter je blijven staan toen je de overstap maakte naar de katholieke kerk.

Ik herinner me een moment en dat wil ik delen met de aanwezigen hier en de kijkers thuis. Na een viering zaten wij, met o.a. jouw ouders en Monseigneur De Korte, bij jou thuis aan tafel een maaltijd te nuttigen, en aan de manier waarop jouw vader toen over jou sprak, liet hij duidelijk merken hoe trots zij op hun zoon waren.

Ze zeggen dan wel eens ‘een stugge fries’ maar in het diepere binnen was ook bij hem niets stug. Helaas zijn jouw beide ouders in jouw periode hier in Coevorden overleden, jouw moeder nog maar net een maand geleden, maar hier hebben ze jou gelukkig gezien en hebben ze ervaren dat je voor jezelf de juiste keuze hebt gemaakt.

Beste Tjitze, ik wil eindigen zoals ik ook ben begonnen:

De vrees die je een paar jaar geleden al had, is toch uitgekomen. Je gaat Coevorden verlaten. Een stad, een gemeenschap, die jij in je armen hebt gesloten, maar die jou ook in haar armen heeft gesloten.

Namens de locatie Coevorden wil ik je heel hartelijk danken voor de mooie tien jaren die wij als parochie/locatie Coevorden met je hebben door mogen meemaken. We kunnen in dankbaarheid terugkijken op de vele mooie momenten en op datgene wat we met zijn allen tot stand hebben gebracht.

We wensen je heel veel zegenrijk werk toe in je nieuwe parochie HH. Petrus en Paulus te Heerenveen, Wolvega, Steggerda en Frederiksoord.

En of het nou toeval is of niet: hier in Coevorden volgde je een waarnemend pastoor op en laat dat nou in je nieuwe parochie dezelfde waarnemend pastoor zijn.

Namens de parochie Immanuel heb je al een mooi cadeau ontvangen. Wij willen je nog twee cadeautjes meegeven.

Als eerste een fotoboek van tien jaar Coevorden. Toen ik hem mocht bekijken, betrapte ik mezelf erop dat ik vaak zei ‘O ja’.

Als tweede willen we je graag iets meegeven vanuit Coevorden en uit Drenthe. Wanneer je terugkwam uit Friesland had je stevast Fryske Dûmkes bij je. [ik zal het wel verkeerd uitspreken]. Nu je richting Friesland gaat, geven we je een mand Drentse en ‘Coevernse’ lekkernijen mee. Nogmaals dank en het ga je goed.